

d) informacją na temat czynnika wagi skalkulowanego zgodnie z wymogami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1794/2006 z dnia 6 grudnia 2006 r. ustanawiającego wspólny schemat opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej (Dz. Urz. UE L 341 z 07.12.2006, str. 3),

e) dodatkową informacją:

- dotyczącą ilości kilometrów ortodromicznej długości lotu od punktu wejścia do punktu wyjścia z danej strefy pobierania opłat, zgodnie z ostatnim znanym planem lotu,
- dotyczącą czynnika odległości skalkulowanego zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1794/2006 w odniesieniu do opłat trasowych.

§ 5. 1. Dla rozliczenia wydatków poniesionych przez instytucję z tytułu zapewnienia służb żeglugi powietrznych statkom powietrznym wykonującym loty, o których mowa w art. 130 ust. 6 pkt 6 ustawy, minister właściwy do spraw transportu przekazuje instytucji wykaz krajów, w których polskie wojskowe statki powietrzne nie podlegają opłatom nawigacyjnym.

2. Wykaz aktualizowany jest przez ministra właściwego do spraw transportu w przypadku, gdy ulega on zmianie, nie rzadziej jednak niż co pół roku.

§ 6. 1. Minister właściwy do spraw transportu przekazuje instytucji środki z tytułu dotacji bezpośrednio z rachunku bieżącego wydatków ministerstwa.

2. Ministerstwo dokonuje przelewu kwoty należnej dotacji na rachunek instytucji w terminie do 5 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono wniosek o wypłatę środków z tytułu dotacji.

§ 7. Przy ustalaniu wysokości dotacji kwotę należnej dotacji zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki wynoszące:

- 1) mniej niż 50 groszy pomija się;
- 2) 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

§ 8. 1. Instytucja otrzymująca dotację jest obowiązana prowadzić w celu rozliczenia dotacji ewidencję księgową lub pozaksięgową, w sposób umożliwiający określenie wielkości wydatków, o których mowa w § 1.

2. W razie stwierdzenia nieprowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, pobrana w danym roku przez instytucję dotacja podlega zwrotowi jak dotacja wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem.

§ 9. Sposób i tryb rozliczania i dokumentowania wydatków związanych z zapewnieniem służb żeglugi powietrznej za loty zwolnione z opłat nawigacyjnych, określony w § 3—8, stosuje się od dnia 1 kwietnia 2007 r.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu: *J. Polaczek*

867

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 27 czerwca 2007 r.

w sprawie umiejętności z zakresu węższych dziedzin medycyny lub udzielania określonych świadczeń zdrowotnych

Na podstawie art. 17 ust. 13 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1943, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 131, poz. 924).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 117, poz. 790, Nr 191, poz. 1410 i Nr 220, poz. 1600.

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje umiejętności z zakresu węższych dziedzin medycyny lub udzielania określonych świadczeń zdrowotnych, w których można uzyskać świadectwo, zwane dalej „umiejętnościami”;
- 2) kwalifikacje, jakie powinien posiadać lekarz zamierzający odbyć szkolenie;
- 3) tryb przygotowywania i zatwierdzania programów szkoleń;

- 4) tryb wpisywania na listę, o której mowa w art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, zwaną dalej „listą”, i sposób jej prowadzenia;
- 5) tryb przeprowadzenia egzaminu oraz wysokość opłaty za jego przeprowadzenie;
- 6) wysokość opłaty za wydanie świadectwa;
- 7) sposób ewidencjonowania wydanych świadectw;
- 8) szczegółowe warunki i tryb uznawania szkoleń odbytych za granicą.

§ 2. Ilekroć w przepisach rozporządzenia jest mowa o lekarzu bez bliższego określenia, rozumie się przez to również lekarza dentystry.

§ 3. Ustala się wykaz umiejętności stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Lekarz może odbyć szkolenie, jeżeli posiada:

- 1) prawo wykonywania zawodu lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) tytuł specjalisty lub specjalizację II stopnia w dziedzinie medycyny lub stomatologii, określonej w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. W przypadkach określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia szkolenie, w oparciu o program specjalny zawierający poszerzony zakres staży klinicznych oraz kursów teoretycznych dla umiejętności, może odbyć lekarz niespełniający warunku określonego w ust. 1 pkt 2.

§ 5. 1. Programy szkoleń, w tym programy specjalne, o których mowa w § 4 ust. 2, opracowuje komisja programowa dla danej umiejętności, zwana dalej „komisją”.

2. W skład komisji wchodzi:

- 1) 4 lekarzy posiadających świadectwo umiejętności lub tytuł specjalisty lub specjalizację II stopnia w danej dziedzinie medycyny lub w dziedzinie pokrewnej, w tym co najmniej dwóch członków towarzystwa naukowego właściwego dla danej dziedziny medycyny posiadających stopień naukowy doktora habilitowanego w danej dziedzinie medycyny lub w dziedzinie pokrewnej;
- 2) przedstawiciel Naczelnej Rady Lekarskiej posiadający świadectwo umiejętności lub tytuł specjalisty lub specjalizację II stopnia w danej dziedzinie medycyny lub w dziedzinie pokrewnej;
- 3) konsultant krajowy w danej dziedzinie medycyny lub w dziedzinie pokrewnej lub jego przedstawiciel posiadający świadectwo umiejętności lub tytuł specjalisty lub specjalizację II stopnia w danej dziedzinie medycyny lub w dziedzinie pokrewnej;

- 4) przedstawiciel Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, zwanego dalej „CMKP”.

3. Komisję powołuje Dyrektor CMKP.

4. Skład komisji zatwierdza minister właściwy do spraw zdrowia.

5. Obsługę komisji zapewnia CMKP.

§ 6. 1. Program szkolenia opracowany przez komisję i zredagowany przez CMKP, zgodnie z zasadami dydaktyki i metodologii kształcenia, Dyrektor CMKP przedstawia niezwłocznie do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

2. Program szkolenia zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw zdrowia CMKP podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej CMKP.

§ 7. Do zmiany programów szkoleń stosuje się przepisy § 5 i 6.

§ 8. 1. W celu uzyskania wpisu na listę podmiot ubiegający się o jego uzyskanie przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia za pośrednictwem CMKP dokumentację potwierdzającą spełnienie wymagań określonych w art. 17 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry.

2. W celu przygotowania opinii o spełnieniu warunków do prowadzenia szkolenia w danej umiejętności Dyrektor CMKP powołuje zespół ekspertów, w którego skład wchodzi 3 lekarzy posiadających świadectwo umiejętności lub tytuł specjalisty lub specjalizację II stopnia w danej dziedzinie medycyny lub w dziedzinie pokrewnej, w tym dwóch wskazanych przez konsultanta krajowego w danej dziedzinie medycyny lub w dziedzinie pokrewnej, posiadających stopień naukowy doktora habilitowanego.

3. Dyrektor CMKP przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zdrowia dokumenty, o których mowa w ust. 1, wraz z opinią, o której mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia jej otrzymania.

§ 9. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia po otrzymaniu dokumentów, o których mowa w § 8 ust. 1, i opinii, o której mowa w § 8 ust. 2, dokonuje oceny tych dokumentów i, jeżeli są spełnione wymagania określone w art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, wpisuje podmiot na listę.

2. Informację o wpisie na listę minister właściwy do spraw zdrowia przekazuje do CMKP, które umieszcza tę informację na stronie internetowej CMKP.

§ 10. Lista jest prowadzona w formie elektronicznej i ogłaszana na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia i CMKP.

§ 11. 1. Po zakończeniu szkolenia lekarz, w celu przystąpienia do Państwowego Egzaminu Umiejętności z zakresu węższych dziedzin medycyny lub udzielenia określonych świadczeń zdrowotnych, zwanego dalej „PEU”, składa do Centrum Egzaminów Medycznych, zwanego dalej „CEM”, następujące dokumenty:

- 1) wniosek o dopuszczenie do PEU;
- 2) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia wystawione przez jednostkę szkolącą wpisaną na listę, o której mowa w art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, albo decyzję, o której mowa w § 20 ust. 5;
- 3) kopię prawa wykonywania zawodu;
- 4) dowód wniesienia opłaty za PEU.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, składa się w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od zaliczenia szkolenia przez podmiot prowadzący szkolenie albo daty wydania decyzji, o której mowa w § 20 ust. 5.

3. CEM przesyła lekarzowi dopuszczonemu do PEU powiadomienie o miejscu i terminie składania poszczególnych części egzaminu, o których mowa w § 12 ust. 2, nie później niż 60 dni przed dniem jego rozpoczęcia.

§ 12. 1. PEU przeprowadzany jest w zależności od potrzeb, jednak nie rzadziej niż dwa razy do roku.

2. PEU dla każdej dziedziny składa się z dwóch części — egzaminu teoretycznego i egzaminu praktycznego. Egzamin teoretyczny jest przeprowadzany w formie testu albo egzaminu ustnego w zakresie określonym w programie szkolenia.

3. Test jest przeprowadzany, gdy do PEU przystępuje w danym terminie co najmniej 30 osób.

4. PEU przeprowadza się zgodnie z regulaminem porządkowym, ustalonym przez Dyrektora CEM i zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

§ 13. 1. Zadania testowe opracowuje CEM w porozumieniu z właściwym konsultantem krajowym odrębnie dla każdego programu szkolenia oraz na każdy PEU.

2. Zadania egzaminacyjne są przygotowywane, przechowywane i przekazywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie.

3. Opracowanie zadań egzaminacyjnych oraz przeprowadzenie PEU jest finansowane przez CEM.

§ 14. 1. Egzamin teoretyczny jest przeprowadzany przed egzaminem praktycznym i jego pozytywny wynik stanowi warunek dopuszczenia do egzaminu praktycznego.

2. Egzamin testowy dla danej specjalności odbywa się jednocześnie w całym kraju.

3. Egzamin testowy uważa się za zdany z wynikiem pozytywnym, jeżeli lekarz uzyska co najmniej 60 % poprawnych odpowiedzi.

§ 15. 1. W przypadku gdy lekarz nie przystąpi do którejkolwiek z części PEU w wyznaczonym terminie, może przystąpić do tej części PEU w następnym terminie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, lekarz składa do CEM wniosek o przystąpienie do części egzaminu oraz dowód wniesienia na konto CEM opłaty za tę część PEU w wysokości połowy kwoty, o której mowa w § 17 ust. 1. Opłata nie podlega zwrotowi w przypadku nieprzystąpienia do tej części PEU.

3. W razie negatywnego wyniku którejkolwiek z części PEU lekarz może przystąpić do PEU w następnym terminie. W takim przypadku PEU składa się z wszystkich części, o których mowa w § 12 ust. 2, i objęty jest opłatą w wysokości określonej w § 17 ust. 1.

§ 16. 1. W razie rażących uchybień formalnych w przeprowadzeniu PEU lub nieprzewidzianych sytuacji mających wpływ na przeprowadzenie PEU minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Dyrektora CEM może unieważnić PEU w całości albo w części, o której mowa w § 12 ust. 2, w danym terminie dla danej dziedziny dla poszczególnych albo wszystkich zdających.

2. Unieważnienie PEU albo jego części powoduje, że traktuje się odpowiednio PEU albo jego część jako niebyłą. Unieważniony egzamin jest powtarzany w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia podjęcia decyzji o unieważnieniu i nie podlega opłacie, o której mowa w § 17 ust. 1. W przypadku unieważnienia całości PEU wszystkie jego części odbywają się w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia podjęcia decyzji o unieważnieniu.

3. Decyzję o unieważnieniu minister właściwy do spraw zdrowia podejmuje w ciągu 30 dni od dnia doręczenia wniosku Dyrektora CEM i przekazuje ją do CEM.

4. Niezwłocznie po otrzymaniu decyzji CEM ogłasza ją na stronie internetowej oraz przesyła zainteresowanemu listem poleconym.

§ 17. 1. Wysokość opłaty za przeprowadzenie PEU wynosi 700 zł.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek CEM. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

§ 18. 1. Wysokość opłaty za wydanie świadectwa wynosi 50 zł.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek CEM. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

§ 19. 1. CEM prowadzi rejestr wydanych świadectw i przechowuje dokumenty, o których mowa w § 11 ust. 1, oraz dokumentację dotyczącą PEU.

2. Rejestr wydanych świadectw jest prowadzony w systemie ewidencyjno-informatycznym i zawiera następujące dane:

- 1) numer świadectwa;
- 2) imię i nazwisko lekarza, który uzyskał świadectwo;
- 3) obywatelstwo;
- 4) datę urodzenia;
- 5) numer PESEL lekarza, jeżeli został nadany, albo jeżeli nie został nadany — serię i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 6) numer prawa wykonywania zawodu lekarza;
- 7) numer rejestracyjny izby lekarskiej lekarza;
- 8) imię i nazwisko opiekuna szkolenia;
- 9) nazwę i adres jednostki szkolącej, w której lekarz odbywał szkolenie;
- 10) datę złożenia PEU i jego wynik;
- 11) określenie umiejętności, w której lekarz uzyskał świadectwo.

§ 20. 1. Lekarz, który ubiega się o uznanie programu szkolenia odbytego za granicą w całości lub w części za równoważny z programem zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia, składa do ministra właściwego do spraw zdrowia wnioski w tej sprawie za pośrednictwem CMKP.

2. Do wniosku lekarz dołącza:

- 1) kopię prawa wykonywania zawodu;
- 2) dokument zawierający dane o miejscu odbycia szkolenia, okresie jego trwania i szczegółowe in-

formacje o programie szkolenia, a w szczególności o zakresie teoretycznym i praktycznym szkolenia;

- 3) informacje o sposobie i trybie złożenia egzaminu lub innej formie potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności praktycznych.

3. W celu przygotowania opinii dotyczącej równoważności programu szkolenia odbytego przez lekarza w całości lub w części z programem szkolenia zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia Dyrektor CMKP przekazuje dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, do komisji programowej, o której mowa w § 5.

4. Dyrektor CMKP przekazuje do ministra właściwego do spraw zdrowia dokumentację, o której mowa w ust. 2, wraz z opinią, o której mowa w ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich otrzymania.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia po otrzymaniu dokumentów, o których mowa w ust. 2, i opinii, o której mowa w ust. 3, dokonuje oceny tych dokumentów i wydaje decyzję w sprawie uznania programu szkolenia odbytego za granicą za równoważny w całości lub w części z programem zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia. Kopię decyzji przesyła się do CMKP.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia uznaje równoważność programu szkolenia odbytego za granicą, jeżeli na podstawie przedstawionych przez lekarza dokumentów stwierdzi, że okres trwania szkolenia, formy nabywania wiedzy i umiejętności praktycznych, zakres merytoryczny odbytego programu kształcenia oraz nabyte kompetencje w zakresie danej umiejętności odpowiadają w istotnych elementach programowi szkolenia w danej umiejętności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo odmawia uznania tego programu.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. *B. Piecha*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Zdrowia
z dnia 27 czerwca 2007 r. (poz. 867)

Załącznik nr 1

WYKAZ UMIEJĘTNOŚCI

1. Anatomia kliniczna
2. Andrologia
3. Angiologia inwazyjna
4. Bankowanie tkanek i komórek
5. Bronchoskopia
6. Chirurgia jelita grubego
7. Chirurgia ręki
8. Chirurgiczne leczenie otyłości
9. Cytologia ginekologiczna i kolposkopia
10. Diagnostyka i terapia płodu
11. Diagnostyka mikrokążenia
12. Echokardiografia
13. Echokardiografia prenatalna
14. Endoskopia przewodu pokarmowego
15. Endoskopia w położnictwie i ginekologii
16. Epidemiologia szpitalna
17. Ginekologia dziewczęca
18. Hepatologia
19. Genetyka onkologiczna
20. Implantologia stomatologiczna
21. Inwazyjna elektrofizjologia i elektroterapia kardiologiczna
22. Kardiologia interwencyjna
23. Kardiologia inwazyjna
24. Koordynacja pobierania i przeszczepiania narządów
25. Laparoscopia urologiczna
26. Leczenie oparzeń
27. Leczenie żywieniowe
28. Mikrochirurgia
29. Medycyna bólu
30. Medycyna hiperbaryczna
31. Medycyna lotnicza
32. Medycyna morska i tropikalna
33. Medycyna rozrodu
34. Neurofizjologia kliniczna
35. Neuroultrasonografia
36. Ogólna diagnostyka ultrasonograficzna
37. Onkologia urologiczna
38. Organizacja ochrony zdrowia wojsk
39. Orzecznictwo lekarskie
40. Orzecznictwo sportowo-lekarskie
41. Pediatria metaboliczna
42. Psychiatria sądowa
43. Radiologia szczękowo-twarzowa
44. Radiologia zabiegowa
45. Uroginekologia
46. Ultrasonografia ginekologiczno-położnicza
47. Uroultrasonografia
48. Rehabilitacja medyczna

Załącznik nr 2

Lp.	Umiejętność	Dostępna dla lekarzy i lekarzy dentystów posiadających tytuł specjalisty lub specjalizację II stopnia w dziedzinie medycyny	Dostępna dla innych lekarzy po odbyciu szkolenia według programu, o którym mowa w § 4 ust. 2 rozporządzenia
1	2	3	4
1	Anatomia kliniczna	wszystkie specjalności lekarskie	Nie dotyczy
2	Andrologia	endokrynologia urologia urologia dziecięca położnictwo i ginekologia	NIE
3	Angiologia inwazyjna	angiologia chirurgia naczyniowa kardiologia kardiologia dziecięca neurologia radiologia i diagnostyka obrazowa	NIE
4	Bankowanie tkanek i komórek	wszystkie specjalności lekarskie	TAK
5	Bronchoskopia	choroby płuc pediatria chirurgia klatki piersiowej chirurgia dziecięca otorynolaryngologia otorynolaryngologia dziecięca	TAK
6	Chirurgia jelita grubego	chirurgia ogólna chirurgia dziecięca	NIE
7	Chirurgia ręki	chirurgia dziecięca chirurgia ogólna chirurgia plastyczna neurochirurgia ortopedia i traumatologia narządu ruchu	NIE
8	Chirurgiczne leczenie otyłości	chirurgia ogólna	NIE
9	Cytologia ginekologiczna i kolposkopia	położnictwo i ginekologia	NIE
10	Diagnostyka i terapia płodu	położnictwo i ginekologia	NIE
11	Diagnostyka mikrokążenia	angiologia	NIE
12	Echokardiografia	kardiologia kardiologia dziecięca neonatologia	NIE
13	Echokardiografia prenatalna	kardiologia dziecięca neonatologia pediatria położnictwo i ginekologia kardiologia radiologia i diagnostyka obrazowa	NIE
14	Endoskopia przewodu pokarmowego	choroby wewnętrzne chirurgia ogólna pediatria gastroenterologia	TAK

1	2	3	4
15	Endoskopia w położnictwie i ginekologii	położnictwo i ginekologia	NIE
16	Epidemiologia szpitalna	anestezjologia i intensywne terapia chirurgia dziecięca chirurgia klatki piersiowej chirurgia ogólna choroby wewnętrzne choroby zakaźne dermatologia i wenerologia epidemiologia higiena i epidemiologia kardiochirurgia kardiologia medycyna ratunkowa mikrobiologia lekarska neonatologia neurochirurgia neurologia onkologia kliniczna ortopedia i traumatologia narządu ruchu otorynolaryngologia pediatria położnictwo i ginekologia psychiatria psychiatria dzieci i młodzieży urologia	NIE
17	Ginekologia dziewczęca	położnictwo i ginekologia	NIE
18	Hepatologia	wszystkie specjalności lekarskie	TAK
19	Genetyka onkologiczna	onkologia genetyka kliniczna	TAK
20	Implantologia stomatologiczna	chirurgia stomatologiczna ortodoncja chirurgia szczękowo-twarzowa periodontologia protetyka stomatologiczna stomatologia dziecięca stomatologia zachowawcza z endodoncją	Dostępna dla wszystkich lekarzy dentystów posiadających 2-letni staż pracy związany z udzielaniem świadczeń zdrowotnych
21	Inwazyjna elektrofizjologia i elektroterapia kardiologiczna	kardiologia kardiologia dziecięca	NIE
22	Kardiologia interwencyjna	kardiologia kardiologia dziecięca	NIE
23	Kardiologia inwazyjna	kardiologia kardiologia dziecięca	NIE
24	Koordinacja pobierania i przeszczepiania narządów	anestezjologia i intensywne terapia chirurgia dziecięca chirurgia ogólna chirurgia klatki piersiowej chirurgia plastyczna neurologia	TAK

1	2	3	4
25	Laparoskopia urologiczna	urologia	NIE
26	Leczenie oparzeń	chirurgia ogólna chirurgia dziecięca anestezjologia i intensywne terapia chirurgia plastyczna ortopedia i traumatologia narządu ruchu	NIE
27	Leczenie żywieniowe	wszystkie specjalności lekarskie	TAK
28	Mikrochirurgia	chirurgia ogólna chirurgia plastyczna ortopedia i traumatologia narządu ruchu neurochirurgia laryngologia okulistyka ginekologia i położnictwo	NIE
29	Medycyna bólu	wszystkie specjalności lekarskie	TAK
30	Medycyna hiperbaryczna	anestezjologia i intensywne terapia medycyna lotnicza medycyna morska i tropikalna medycyna pracy medycyna ratunkowa medycyna transportu toksykologia kliniczna	NIE
31	Medycyna lotnicza	medycyna transportu medycyna pracy medycyna lotnicza medycyna morska i tropikalna medycyna ratunkowa	NIE
32	Medycyna morska i tropikalna	chirurgia ogólna choroby zakaźne choroby wewnętrzne medycyna transportu medycyna pracy medycyna morska i tropikalna medycyna lotnicza medycyna ratunkowa	NIE
33	Medycyna rozrodu	położnictwo i ginekologia	NIE
34	Neurofizjologia kliniczna	neurologia neurochirurgia neurologia dziecięca ortopedia i traumatologia narządu ruchu otolaryngologia psychiatria rehabilitacja medyczna	NIE
35	Neuroultrasonografia	neurologia neurochirurgia radiologia i diagnostyka obrazowa neurologia dziecięca	NIE
36	Ogólna diagnostyka ultrasonograficzna	wszystkie specjalności lekarskie	TAK
37	Onkologia urologiczna	urologia urologia dziecięca	NIE
38	Organizacja ochrony zdrowia wojsk	wszystkie specjalności lekarskie	TAK

1	2	3	4
39	Orzecznictwo lekarskie	wszystkie specjalności lekarskie	NIE
40	Orzecznictwo sportowo-lekarskie	choroby wewnętrzne pediatria chirurgia ogólna chirurgia dziecięca kardiologia ortopedia i traumatologia narządu ruchu medycyna pracy medycyna rodzinna medycyna ogólna rehabilitacja medyczna	TAK
41	Pediatria metaboliczna	pediatria	NIE
42	Psychiatria sądowa	psychiatria psychiatria dzieci i młodzieży	NIE
43	Radiologia szczękowo-twarzowa	wszystkie specjalności lekarsko-dentystyczne radiologia i diagnostyka obrazowa chirurgia szczękowo-twarzowa	TAK
44	Radiologia zabiegowa	radiologia i diagnostyka obrazowa	NIE
45	Uroginekologia	położnictwo i ginekologia urologia	NIE
46	Ultrasonografia ginekologiczno-położnicza	położnictwo i ginekologia	NIE
47	Uroultrasonografia	urologia radiologia i diagnostyka obrazowa	NIE
48	Rehabilitacja medyczna	rehabilitacja medyczna	NIE

868

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 28 czerwca 2007 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wniosku do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia o przeprowadzenie leczenia lub badań diagnostycznych poza granicami kraju

Na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 27 września 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 131, poz. 924).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1030, Nr 170, poz. 1217, Nr 191, poz. 1410, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 427 i 433, Nr 82, poz. 559 i Nr 115, poz. 793.

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie wniosku do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia o przeprowadzenie leczenia lub badań diagnostycznych poza granicami kraju (Dz. U. Nr 279, poz. 2769) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tryb składania i rozpatrywania wniosku o wydanie ubezpieczonemu zgody przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, zwanego dalej „Prezesem Funduszu”, na przeprowadzenie leczenia lub badań diagnostycznych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, zwanej dalej „UE”, w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Euro-